

פרשת האזינו

כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב (לב, לו)

ולכאורה כיצד יכול הקב"ה לדון את עמו, והלוא קיי"ל אין עד נעשה דיין, והקב"ה דן ע"פ מה שראה בעצמו, בסדר 'ייטב פנים' (דרוש לשבת תשובה) תירץ, דכל הטעם דאין עד נעשה דיין היינו משום שהרואה במו עיניו את המעשה אינו יכול להפך בזכותו, אבל הקב"ה צדיק וישר, ואף כשרואה את מעשה העבירה אומר אני גרמתי לו שבראתי יצה"ר כפי שאמרו חז"ל, ולפיכך יכול אף הוא בעצמו להיות דיין כיון שיהפך בזכותו.

עפ"ז יש לפרש את הפסוק שלפנינו 'כי ידין ה' עמו' דה' אף שהיה עד גם דן כיון ש'על עבדו יתנחם כי יראה כי אזלת יד'. כפי שפירש רש"י 'יתנחם הקב"ה על עבדיו לשוב ולרחם עליהם', כיון שיודיע שידם קצרה ובאונס יצרו חטאו.

מקור: אמרי יצחק